

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ⁽²⁾, εμπίπτει ακόμη και διαδικασία μεταγενέστερου καθορισμού συνολικής ποινής, εφόσον η κρίση εκφέρεται μεν με δικαστική απόφαση κατόπιν επ' ακροατηρίου συζήτησης, αλλά με την απόφαση αυτή δεν μπορεί ούτε να ελεγχθεί η διαπίστωση της ενοχής ούτε να μεταρρυθμιστεί η ποινή που επιβλήθηκε για το επιμέρους αδίκημα;
- 2) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις
15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Υπόθεση C-397/22)

(2022/C 359/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Μετέχων: LM

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση επίδοσης κλήσης σε ενήλικο συγκαίτοικο, το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, έχει την έννοια ότι εναπόκειται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να αποδείξει ότι ο ενδιαφερόμενος παρέλαβε πράγματι την κλήση ή έχει το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ⁽²⁾, την έννοια ότι η επίδοση στον ενήλικο συγκαίτοικο συνιστά απόδειξη ότι υπήρξε πραγματική ενημέρωση, εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν παρέχει εύλογες εξηγήσεις από τις οποίες να προκύπτει ότι –και για ποιο λόγο– δεν έλαβε γνώση της κλήτευσης;
- 2) Έχει ο όρος «δίκη», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σε περίπτωση που έχει διεξαχθεί κατ' έφεση δίκη, την έννοια ότι αναφέρεται στη δίκη που προηγήθηκε της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης, εφόσον έφεση άσκησε μόνον ο εκζητούμενος και η έφεση απορρίφθηκε;

- 3) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των οικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις
15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Υπόθεση C-398/22)

(2022/C 359/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Μετέχων: RQ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «δίκη», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ (¹), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ (²), σε περίπτωση που έχει διεξαχθεί κατ' έφεση δίκη, την έννοια ότι αναφέρεται στη δίκη που προηγήθηκε της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης, εφόσον έφεση άσκησε μόνον ο εκζητούμενος και είτε η έφεση απορρίφθηκε είτε η πρωτόδικη απόφαση μεταρρυθμίστηκε προς όφελός του;
- 2) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των οικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).